

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/86/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517214831
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1517214831.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom: Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: V. J., L.. XX.XX.XXXX, P. J.: T. XX, J., o zaplatenie 2 356,52 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 10Csp/80/2017-108 zo dňa 21.01.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 2 176,52 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 84,71 %, o ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 9 ods. 2, § 10 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z.(ZoSÚ) Zmluva o spotrebiteľskom úvere, § 708 ods. 1, § 709 ods. 1, § 710, § 497, § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka a vecne tým, že Žalobou doručenou súdu dňa 31.07.2017, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2 356,52 Eur, spolu s úrokom vo výške 28 % ročne z tejto sumy od 05.7.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku. Na odôvodnenie uplatneného nároku uviedol, že dňa 04.03.2012 uzatvoril so žalovaným Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol účet žalovaného označený v žalobe. Vzhľadom na porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným v zmysle bodu 3.8 VOP tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného. Pred zatvorením účtu vykonal žalobca dňa 04.07.2017 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte žalovaného previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. V zmysle bodu 3.12 VOP účinných od 01.07.2017, ak nastane nepovolené prečerpanie, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. V súlade s VOP v spojení s Výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky vo výške 2 356,52 Eur (nepovolené prečerpanie) úročená úrokom vo výške 28 % p.a., a to až do vyplatenia pohľadávky. Žalovaný ku dňu podania žaloby dlžnú sumu žalobcovi neuhradil.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 04.03.2012 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej sa žalobca zaviazal zriadiť a viesť bežný účet žalovaného. Je nepochybné, že predmetná zmluva uzatvorená medzi stranami je zmluvou spotrebiteľskou a na tento právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení v čase uzatvorenia zmluvy, keďže ju žalovaný uzatváral ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Žalovaný sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, preto žalobca zatvoril účet žalovaného. Pred zatvorením účtu vykonal žalobca dňa 04.07.2017 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte žalovaného previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Ku dňu 04.07.2017 bol zostatok na účte žalovaného - 2 356,52 Eur. Na základe vyrovnania zostatku zatvoreného účtu zo strany žalobcu v sume 2 356,52 Eur bol zostatok na účte napokon 0 eur. Žalobca sa domáhal žalovaného nároku z titulu úhrady debetného zostatku na účte žalovaného a úroku za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 28 % ročne.

5. Z výpisov z účtu žalovaného, ktoré žalobca predložil iba za obdobie od 28.04.2014 do 04.07.2017 vyplýva, že žalovaný v tomto období čerpal prostriedky z povoleného prečerpania a ku dňu 04.07.2017 jeho zostatok na účte predstavoval sumu - 2 356,52 Eur.

6. Z úrokových sadzieb produktov účinných od 01.06.2017 (č.l. 53) vyplýva, že úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu predstavuje 28,00 %.

7. Žalobca si svoj nárok na úrok z nepovoleného prečerpania na účte vo výške 28 % zo sumy 2 356,52 Eur odvodzuje od bodu 3.12 VOP Prima banky, a. s. účinných od 01. 07. 2017, kde je upravené nepovolené prečerpanie, ako aj upravený úrok v prípade nepovoleného prečerpania. V tejto zmluve č. XXXXXXXXXXXX o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb neboli uvedené žiadne konkrétne poplatky, ani úroky v prípade povoleného prečerpania.

8. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj súdov Slovenskej republiky je v zásade prípustné uplatňovanie takýchto obchodných podmienok, v ktorých si zmluvné strany môžu dohodnúť obsah práv a povinností, ktorými sa vzájomne budú riadiť, pričom tieto práva a povinnosti sú obvykle obsiahnuté priamo v zmluve, pričom nie je vylúčená ani aplikácia všeobecných, či iných obchodných podmienok, na ktoré zmluva môže odkazovať. Uvedené uplatnenie obchodných podmienok však nie je neobmedzené, ale naopak, právna úprava stanovuje zákonné limity. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nemôžu obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkami v dobrej viere, alebo znamenajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ďalej také, s ktorými sa spotrebiteľ nemá možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy a pod. Ak majú byť takéto Všeobecné obchodné podmienky súčasťou zmluvy, ktorá na ne odkazuje, v prípade, aby boli záväzné, je potrebné vyjadriť s nimi súhlas zmluvných strán, musí k nemu pristúpiť oboznámenie sa s ich obsahom, ktoré samotné oboznámenie však nepostačuje len konštatovanie a vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s podmienkami oboznámený. V danom prípade zmluva uzatvorená stranami v bode IV.3 odkazuje, že práva a povinnosti, ktoré nie sú upravené v zmluve, sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt a službu v platnom znení. Uvedená zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v prípade nepovoleného prečerpania odkazuje na Všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalobca predložil, v ktorých je nepovolené prečerpanie upravené v bode 3.12. Bod 3.12, ktorý by mal stanovovať výšku úrokov po dobu nepovoleného prečerpania, znovu odkazuje na úrok, ktorý má byť vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, pričom ustanovenia odseku 8.8 sa použijú primerane. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné konštatovať, že v predmetnej zmluve medzi stranami sporu nebol individuálne dohodnutý úrok pre prípad nepovoleného prečerpania a rovnako zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by žalovaného oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, resp. k nim pristúpil. Keďže nepovolené prečerpanie na osobnom účte neobsahovalo údaj o úrokoch a poplatkoch, ktorý by bol individuálne dojednaný, resp. by žalobca preukázal, že žalovaný sa s ním mal možnosť oboznámiť, nemožno ho preto v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere ani požadovať a preto súd tento nárok zamietol.

9. Žalobca v konaní neuniesol povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno a nepreukázal dôvodnosť svojho nároku čo do výšky. Podľa výpisov z účtu mal žalovaný mínusový zostatok už v mesiaci august 2014 (- 911,33 Eur). V mesiacoch 10,11,12/2014, ďalej 1,2/2015 boli na ťarchu jeho účtu zaúčtované poplatky za upomienku po 15 Eur (spolu 5 x 15 Eur = 75 Eur) v mesiaci 3/2015 suma 30 Eur - výzva

prečerpanie účtu, v nasledujúcich 15-tich mesiacoch bol žalovanému účtovaný poplatok za vedenie exekučného postihu po 5 Eur spolu $15 \times 5 \text{ Eur} = 75 \text{ Eur}$ a úroky.

10. Žalobca však nepreukázal zmluvné dojednanie strán sporu o povinnosti žalovaného platiť poplatky, ktoré boli vykonávané na ľarchu jeho bežného účtu a ich výšku. Sadzobník poplatkov, na ktorý zmluva odkazuje, nie je zmluvným dojednaním strán sporu. Od spotrebiteľa nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Súd preto žalobu v časti sumy 180 Eur predstavujúce poplatky za upomienky, výzvu a vedenie exekučného postihu zamietol.

11. Žalobca tiež nepreukázal zmluvné dojednanie o povinnosti platiť úroky žalovaným a tiež neuviedol, z akej sumy, za aké obdobie a v akej sadzbe účtoval úroky, ktoré sú uvedené vo výpise. Úroky navyše predstavujú odplatu veriteľovi za poskytnutie peňažných prostriedkov, pričom v danom prípade žalobca žalovanému peňažné prostriedky neposkytol, len zúčtoval na ľarchu jeho účtu poplatky. Žalobca tiež nepreukázal, na základe akého právneho základu pristúpil k vyrovnaniu zostatku zatvoreného účtu, z jeho tvrdení nie je zrejmé, či odstúpil od zmluvy o bežnom účte z dôvodu, že bežný účet žalovaného bol v nepovolenom prečerpaní a klient v lehote stanovenej bankou nepovolené prečerpanie nevyrovnal, tak ako túto možnosť (odstúpenie od zmluvy) predpokladajú všeobecné obchodné podmienky žalobcu. Medzi stranami sporu nebola platne dohodnutá výška úroku v prípade nepovoleného prečerpania, keďže táto bola uvedená iba v obchodných podmienkach v bode 3.12, aj to nedostatočným spôsobom. Keďže žalobca nepreukázal platné dohodnutie so žalovaným ako spotrebiteľom o výške úrokov 28 % z nepovoleného prečerpania, či už priamo v spotrebiteľskej zmluve alebo nepochybným spôsobom, že k týmto ďalším dojednaniam aj v samostatných obchodných podmienkach žalovaný ako spotrebiteľ pristúpil, bolo potrebné dospieť k záveru, že so žalovaným neboli platne dojednané úroky v prípade nepovoleného prečerpania účtu a preto súd tento nárok žalobcu zamietol.

12. V súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14. Žalobca aj žalovaný boli v konaní čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní, preto súd nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 2 356,52 Eur s príslušenstvom. Súd žalobcovi priznal sumu 2 176,52 Eur. Procesný úspech žalobcu je teda vo výške 92,31 %. Procesný úspech žalovaného je vo výške 7,60 %. Čistý procesný úspech žalobcu s prihliadnutím na jeho procesný neúspech je vo výške 84,71 % ($92,31 \% - 7,60 \%$). Žalovaný je preto povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 84,71 %.

15. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/ C.s.p. ďalej tým, že súd nevyzval žalobcu na doplnenie/opravu žaloby napriek tomu, že mu to zákon vyslovene prikazuje podľa § 129 C.s.p., čím porušil žalobcove právo na spravodlivý súdny proces (uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/33/2017-53 zo dňa 27.06.2017, č.k. 11Co/157/2018 z 28.08.2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach 5Co/262/2017 z 18.01.2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/25/2018-257 z 26.07.2018, uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/57/2017 z 29.06.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/262/2017-82 z 04.07.2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 10Co/74/2018-151 z 16.08.2018, uznesenie Krajského súdu v Trnave 10Co/6/2018-96 z 29.11.2018 a ďalšie súdu známe rozhodnutia). Ohľadom dôvodnosti svojho nároku žalobca uvádza, že zmluva obsahuje všetky náležitosti § 10 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná suma 2.356,52 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na tabuľku prehľad všetkých transakcií na účte žalovaného. Celá žalovaná suma bola nepovoleným debetom predstavujúcim rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte, ktorý vznikol na základe omeškania žalovaného s úhradou peňažnej

sumy poskytnutej mu v rámci služby povolené prečerpanie. Poplatky sú účtované na základe čl. IV ods. 2 zmluvy o účte, pričom ich výška je uvedená v sadzobníku poplatkov. Ohľadom úrokov poukazuje žalobca na to, že sadzba úroku je ročne 19,9% a je platná počas trvania povoleného prečerpania a vyplýva zo zmluvy o povolenom prečerpaní čl. 1 a VOP. Z uvedenej zmluvy vyplýva aj úrok z omeškania 5% z čiastky, ktorú žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania až do zníženia limitu na 0 eur.

16. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 zák. č. 160/2015 Z.z., C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

17. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

18. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

19. K odvolaniu žalobcu odvolací súd poukazuje na to, že povinnosť súdu v zmysle § 129 ods. 1 C.s.p. vyzvať stranu na opravenie alebo doplnenie návrhu vyplýva, len v tom rozsahu, ak nemožno o takomto návrhu konať a nie aby bola porušená rovnosť strán v konaní tým, že súd zastúpi v spore žalobcu a bude uplatňovať všetko na čo má nárok.

20. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania priznal v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).